

Hayatı Değiştiren

Çalışması Serisi

Mesih'te Büyümek: Dua ve Kutsal Kitap Çalışması

Ruhsal güç, sevgi ve sevinç bizim için hazırdır. Müjdenin iyi haberi budur. İsa'yla bağlantılı olduğumuzda onları alırız. İsa bunu, “Ben asmayım, siz çubuklarsınız” diyerek açıkladı. Tövbe ederek vaftiz olduğumuzda Kutsal Ruh'u alırız. İsa'nın içimizde yaşamak üzere geleceğini bildirdiğı “Tesellici” odur. Ruhsal birliğı Kutsal Ruh sağlar. Yeni hayat Asma'dan, yani İsa'dan gelir ve Kutsal Ruh aracılığıyla çubuklar olan bize akar. Gücü biz sağlayamayız, fakat Asma'yla bağlantımızı sürdürmeye yardımcı olacak şeyleri yapabiliriz. Bu şeylere ruhsal disiplinler adını veriyoruz. Bunlar şöyledir: elçilerin öğretisinde devam etmek, yani Kutsal Kitap'ı okumak, dua, inancımızı başkalarıyla

paylaşmak, diğerk imanlılarla birliktelik, Rabb'in sofrası dahil olmak üzere toplu ibadet ve hayatlarımızı ve mallarımızı paylaşmak. Buna oruç tutmayı ve ruhsallığı canlandırıcı müziğı de ekleyebiliriz. Bu dersimizde Asma'ya bağılı kalmamıza yardımcı olan araçlar olarak dua ve Kutsal Kitap çalışması ruhsal disiplinlerine odaklanacağız.

8. Ders

Parlak Yıldızlar Dizisi (Filipililer 2:14–16)

Afife sağ elinde bir fincan ıhlamur, sol elinde cep boy İncil kitapçığıyla evinin balkonunda oturuyordu. Okurken tek eliyle rahatça açık tutabilmek için kitapçığa başparmağını sertçe bastırmıştı. Gözlerini Elçilerin İşleri 2:38–47 ayetlerine dikmişti, grupta bu bölümü son zamanlarda çok işliyorlardı.

Petrus onlara şu karşılığı verdi: “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. Bu vaatsizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab’bin çağıracağı herkes için geçerlidir.” Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. “Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!” diye yalvardı. Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar. Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı. Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı’yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

Afife kalbinde gerçek bir dinsel deneyime özlem duyuyordu. Kutsal Kitap metinlerini okurken resmen kıskançlık hissediyordu. Onlar nasıl böyle bir deneyim yaşayabilmişlerdi? O da bunu istiyordu!

Zihni köydeki çocukluk zamanlarına gitti. Babası ona ayağının altında bir parça ekmek ezerse Allah’ın onu çarpacağını söylemişti. O gece yattığı odada yalnız kaldığında duyduğu endişeli gerilimi hatırladı. Koltuğa oturmuş ve önünde yere koyduğu bir parça ekmeğe bakmıştı. Yavaşça ayağını uzatarak parmağını ekmeğin üzerine getirmişti. Sonra kalbi hızla çarparak ekmeğin üzerine bastırarak parmağının

altında ufalamıştı. Sonra heyecanla beklemişti. Hiçbir şey olmamıştı. Allah onu çarpmamıştı.

Afife üç gün daha bekledi. Yine de gökten yıldırım düşmedi. Sonunda babasına karşı çıktı. “Bana yalan söyledin! Ekmek üzerine basarsam Allah’ın beni çarpacağını söyledin. Böyle bir şey olmadı! Bana masal anlatıyorsun!” diye bağırdı.

Babası şaşkınlığa uğrayarak asi kızına baktı. Söyleyebileceęi hiçbir şey yoktu. Allah kızını çarpıp öldürmemişti.

Afife o zamandan beri kalbinde gerçek bir dinsel deneyimin, Allah’la gerçek bir karşılaşmanın özlemini duyuyordu. Şimdi 35 yaşındaki bir ev kadını olarak Kutsal Kitap’ı kendi başına okuyordu. Allah ve din hakkındaki önyargılı fikirlerini geride bırakmış, gerçeği kendi başına arıyordu.

Birden telefon çaldı, telaşla elindeki çay fincanını bırakarak telefonu alırken İncil’i kucağına düşürdü. Babası aklına geldi, kitabı düşürdüğü için kendisini azarlayıp Allah’ın bunun için de onu çarparak öldüreceğini söyler miydi diye düşündü. Kitabı hemen masaya koydu. Görüşmeyi bitirdiğinde İncil’i tekrar aldı, bu kez ilk açtığı yer Elçilerin İşleri kitapçığında değildi. Parmakları Yuhanna 15:5–12 ayetleri üzerindeydi, okudu:

Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir. Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz. Baba’nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam’ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

Afiye karşısında birbiri ardınca uzanan apartmanların üstünden uzaklara baktı. Az önce okuduğuna kıyasla, insanların tüm işleri ne kadar da yüzeyseldi. Kendi kendine, “Mesih’te kalarak ve O’nun bizde kalmasına izin vererek Allah’a meyve veriyoruz” dedi. “Ruh’un meyvesi sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, iman, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir.¹ Ayrıca O’nun sözlerinin de içimizde kalması gerek. Mesih’in sevgisinde kalmalıyız, bunu ise O’nun emirlerini tutarak yaparız. O’nun emirleri de sevgidir. Vay canına! Bu babamın inancından ne kadar da farklı. Peki ya Mesih’in sözlerinin bizde kalmasını nasıl sağlarız? İsa nasıl bizde yaşar?” (Devam Edecek)

- ❓ S1. İsa duayla ilgili olarak hangi vaatte bulundu? Matta 7:7–11; Yuhanna 14:13–14; ve Markos 11:24 ayetlerini okuyun.

Y. _____

İsa, O’ndan rica edersek alacağımızı söyledi.

- ❓ S2. Ancak bazen istediğimiz şeyi elde etmiyoruz gibi görünüyor. Neden? Yakup 4:3 ayetini okuyun.

Y. _____

Kutsal Kitap bizim için sonuçta iyi olmayacak şeyleri bazen isteyeceğimizi bildiriyor. Allah’ın vaatlerinin koşulları vardır.

- ❓ S3. Allah’ın duamıza yanıt vermesinin koşulları nelerdir?

Mezmur 66:18. _____

Yakup 1:5–8. _____

1. Petrus 3:7. _____

1. Yuhanna 5:14, 15. _____

¹ Bkz. Galatyalılar 5:22–23.

Bilinen bir günaha devam ediyorsanız ve bırakmaya istekli değilseniz, Rab duanızı işitmeyecektir. Ayrıca Allah'ın bize yanıt vereceğine iman ederek O'ndan istemeliyiz. Yazar, eğitimci ve bir anne olan Ellen White'in bu konu üzerine *Kiliseye Tanıklıklar (Testimonies for the Church)* cilt 1, sayfa 121'de yazdıkları şöyle:

Allah'ın hizmetkârları O'nun Ruhunu ve bereketini istediklerinde kimi zaman hemen gelir; fakat her zaman verilmez. Böyle zamanlarda cesaretinizi kaybetmeyin. Geleceğine ilişkin vaade imanınız sıkı sıkıya sarılsın. İtimadınız tamamen Allah'a olsun, o zaman bu bereket en çok ihtiyaç duyduğunuz zaman gelir, imansızlara gerçeği sunarken beklenmedik bir şekilde Allah'tan yardım alırsınız ve sözü netlikle ve kudretle konuşma yetisine sahip olursunuz.

Bana kendilerini seven dünyevi anne-babalarından bereket isteyen çocuklar gibi gösterildi. Annesinin ya da babasının onlara zarar vereceğini bildiği bir şey isterler; ebeveynleri onlara istedikleri şey yerine kendileri için iyi ve sağlıklı olan şeyleri verir. Samimi bir kalpten imanla gönderilen her duanın Allah tarafından işitilerek yanıtlanacağını gördüm, ricayı gönderen kişi ise en çok ihtiyaç duyduğu anda bu bereketi alacak ve bu çoğunlukla beklentilerinin de ötesinde olacaktır. Gerçek bir kutsalın tek bir duası dahi, samimi bir kalpten imanla gönderiliyorsa, kaybolmaz.

Dünyevi bereketler için dua ettiğimizde, duamıza yanıt gecikebilir. Allah bize istediğimizden başka bir şey verebilir. İsa insanları iyileştirirken, kimi zaman onları hemen iyileştirmede. Fakat cüzam durumunda iyileştirmenin her zaman anında olduğunu görüyoruz. Neden? Eski Antlaşma Tapınağı sisteminde cüzam bir günah simgesiydi. Allah'ın isteği her zaman bizi günahattan temizleyerek kendi çocukları yapmak ve kutsal bir yaşam sürmemizi sağlamak olmuştur. Dolayısıyla samimi bir kalple af dilediğimizde, bu dua her zaman anında yanıtlanır. “Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır” (1. Yuhanna 1:9).

② S4. İman duası hangi özel bereketleri beraberinde getirir?
Filipililer 4:6–7 ayetlerini okuyun.

Y. _____

② S5. Dua herhangi bir zamanda ve herhangi bir yerde yapılabilir mi? 1. Selanikliler 5:17 ayetini okuyun.

Y. _____

Bu ayette, bulunduğumuz her yerde ortaya çıkacak olan sürekli bir dua ruhundan bahsediliyor. Kutsal Kitap bulundukları konumdayken dua eden ve duaları Allah tarafından işitilerek şaşırtıcı şekillerde yanıtlanan adamları örnek gösteriyor (Yaratılış 24:12-15; Nehemya 2:1-5; Elçilerin İşleri 16:13).

② S6. Duada uygun duruş nedir? Mezmur 95:6 ayetini okuyun.

Y. _____

Duanın her zaman, her yerde edilebileceğini görüyoruz. Kutsal Kitap hem toplu hem de kişisel duada diz çöken kişilerden pek çok örnek veriyor (Daniel 6:10; Luka 22:41; Elçilerin İşleri 9:40, 21:5; Romalılar 14:11; Efesliler 3:14). Bazen insanların ayakta durarak dua ettikleri oluyordu. (Samuel 1:26 ve Markos 11:25, 26).

② S7. İsa Mesih dua etmeden önce törensel bir şekilde yıkandı mı? Luka 22:39-41 ayetlerini okuyun.

Y. _____

Kutsal Kitap'ta İsa'nın ya da Allah halkına mensup başka herhangi birinin dua etmek için törensel temizlik yaptığına dair bir örnek yok (örneğin, abdest aldığına). Yine de İsraililerin On Emir'in verilmesi için Allah'la karşılaşmaya gitmeden önce elbiselerini yıkadıklarını görüyoruz. İsrail'e verilmiş olan pek çok sağlık ve temizlik yasası da vardı. Buradan temizliğin Allah'ın gözünde önemli olduğunu

anlayabiliriz. Toplu ibadet için bir araya geldiğimizde tertipli ve temiz olmalıyız. Evlerimiz ve kendimiz, hizmet ettiğimiz Allah'ı temsil edecek denli temiz ve tertipli olmalıdır.

❓ S8. Daniel Peygamber günde kaç kez dua etti? Daniel 6:10 ayetini okuyun.

Y. _____

Daniel ve Mezmur yazarı gibi kutsal adamların günde üç kez dua ettikleri örneğini görüyoruz (Mezmur 55:17). Fakat Kutsal Kitap her gün edilmesi gereken dua sayısını belirlemez. İsrail ulusunun tapınakta yapılan sabah ve akşam kurban sunumu zamanında dua ettiklerini görüyoruz (Luka 1:10, Mezmur 141:2). Duanın amacı Allah'ın belirlediğı birtakım sayısal gereklilikleri yerine getirmek değildir. Ellen White, *Yol, Gerçek ve Yaşam (Steps to Christ)* adlı kitabında, sayfa 93'te aşağıdakileri yazdı:

Doğa ve vahiy yoluyla, kendi takdiri ve Ruhü'nun etkisiyle, Allah bizimle konuşur. Fakat bunlar yeterli değildir; bizim de kalplerimizi O'na açmamız gereklidir. Ruhsal hayata ve enerjiye sahip olmak için, Göksel Babamız'la gerçek bir ilişki içinde olmalıyız. Zihinlerimiz O'na doğru yönelebilir; O'nun işleri, merhameti, bereketleri üzerinde derin düşünebiliriz; fakat bunlar tam anlamıyla O'nunla iletişim kurmak demek değildir. Allah ile birliktelik içinde olabilmek için, kendi hayatımız hakkında O'na söyleyecek bir şeyimiz olmalıdır.

Dua, kalbin Allah'a bir arkadaş gibi açılmasıdır. Allah'a bizim ne olduğumuzu açıklamak için gerekli olduğundan değil, fakat bizim O'nu kabul edebilir hale gelmemiz için gereklidir. Dua Allah'ı bize indirmez, ancak bizi O'na kaldırır.

❓ S9. İsa dua konusunda hangi tavrı ikiyüzlü olarak değerlendirdi? Matta 6:5–6 ayetlerini okuyun.

Y. _____

- ❓ S10. Peki ya tekrarlanan dualar? Bunların Allah’ın yanında etkisi var mıdır? Matta 6:7–8 ayetlerini okuyun.

Y. _____

- ❓ S11. Kutsal Kitap’ta belirli durumlarda edilmesi gereken özel dualar var mıdır?

Y. Hayır. İsa öğrencilerine dua etmeyi yaygın olarak “Rabb’in duası” adıyla bilinen dua ile öğretti. Ancak bu herkesin etmesi gereken, kural olarak belirlenmiş bir dua değildir. Yalnızca duada iyi olan şeylerin bir örneğidir. İsa’nın duası incelemeye değerdir. Matta 6:9–13 ayetlerine bakın.

- ❓ S12. İsa bize duaya ilişkin hangi örneği verdi? Markos 1:35 ve Luka 5:16, 6:12 ayetlerini okuyun.

Y. _____

İsa sabah erken saatlerde, dikkat dağıtıcı seslerin ve günün diğer gereklerinin kendisini rahatsız etmediği zaman dua etti. Kimi zaman İsa bütün gece dua etti. İsa’nın duayı Allah’ın şart koştuğu törensel bir ibadet haline getirmediği ortada, aksine O duada Allah ile konuşuyordu. İsa, “Çünkü Baba Oğul’u sever ve yaptıklarının hepsini O’na gösterir. Şaşasınız diye O’na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir” dedi (Yuhanna 5:20). Allah samimi duaya yanıt olarak İsa’yı bilgilendiriyordu.

- ❓ S13. Ne tür şeyler için dua etmeliyiz? Elçilerin İşleri 4:29; Luka 22:40, 21:36 ve 1. Timoteos 2:1–4 ayetlerini okuyun.

Y. _____

Öğrenciler imansızlara gerçeği söyleme cesareti için dua ettiler; ayartıya dayanmak ve gerçek uğruna zulüm görmeye layık olmak için dua ettiler. Biz hükümet önderlerimiz ve tüm insanlar için dua etmeliyiz. Fakat hepsi bu değil. Liste buraya yazılamayacak kadar uzun olurdu. Kısacası, canınızın arzu ettiği her şeyi duayla isteyebilirsiniz. Duada

Allah’a yakınlaştığınızda, arzularınız gitgide daha çok O’nun arzularına benzeyecektir.

❓ S14. Dua ile Kutsal Kitap çalışması arasında nasıl bir bağlantı görüyoruz? Daniel 9:1–3 ayetlerini okuyun.

Y. _____

Daniel okudu ve dua etti. Kutsal Yazılar’la ilgili bilgelik için dua etti. Kutsal Kitap’ı her açtığımızda Allah’tan bize kendi sözü üzerine ışık vermesini isteyerek başlamalıyız.

❓ S15. Kutsal Yazılar’ın çalışılmasına ilişkin tüm imanlılara hangi öğüt verilmiştir? 2. Timoteos 2:15 ayetini okuyun.

Y. _____

Böylece dua ve Kutsal Kitap çalışması disiplinlerinin kendi başlarına birer amaç olmadıklarını görüyoruz. Bunlar Kutsal Ruh aracılığıyla Asma olan İsa’ya bağlı kalma araçlarıdır. Amacımızı, umudumuzu, sevincimizi, sıkıntıda gücümüzü, kayıp ve hüsranda tesellimizi ve gerçeğe tanıklık etmede gücümüzü O’nda buluruz.

Parlak Yıldızlar Dizisi (Filipililer 2:14–16)

İki yaşındaki Orhan ve dört yaşındaki Gökhan, annelerinin dikkatini çekmek için, okuduğu İncil ile yarışmaya başladılar. Sesler yükseldiğinde Afife çocuklarına dönerek sakin olup oturmalarını söyledi, fakat onlar kanepenin önündeki sehpanın çevresinde koşmaya ve bağırışmaya devam ettiler. Afife onları sertçe azarlamak üzereydi ki, aklına daha iyi bir fikir geldi.

“Çocuklar, gelin kanepeye oturun” dedi.

Çocuklar cezalandırılacaklarını düşündüler ve sehpanın kanepa tarafına geçerken yavaş davrandılar. Sessizce durdular ve anneleri

yere diz çökerek dirseklerini kanepeye dayadığında epey şaşırdılar. Afife başını ellerinin arasına aldı ve derin bir iç geçirdi. Sonra başını kaldırdı ve şaşkına dönmüş olan çocuklarına yanına gelmelerini işaret etti.

Afife, “Orhan, sen buraya diz çök” diye işaret etti, “Gökhan, sen de bu tarafa gel.” Çocuklar itaat ettiler, fakat yavaşça. Sonra anneleri tavana baktı ve ellerini uzatarak dua etmeye başladı. Çocuklar ses çıkarmadan izlemeye devam ettiler.

Afife dua etmek istiyordu fakat ne söyleyeceğini bilemeyerek bir an sessiz kaldı. Sonunda yüksek sesle dua etti:

“Rab, Seni daha iyi tanımak istiyorum, bu her ne anlama geliyorsa. İncil’de okuduğum gibi bir dinsel deneyim yaşamak istiyorum. Duamı işitmeni istiyorum ve beni bağışlayarak çocuklarıma daha iyi bir anne, kocama daha iyi bir eş haline getirmeni istiyorum. Lütfen çocuklarımı bereketle ve bana onları nasıl yetiştireceğimi öğret. Amin.”

Orhan ile Gökhan ne diyeceklerini bilmiyorlardı, birbirlerine baktılar. Daha önce böyle bir şey görmemişlerdi. Annelerine baktılar, o da onlara baktı. Sonra yine dua etti:

“İsa’nın adıyla.”

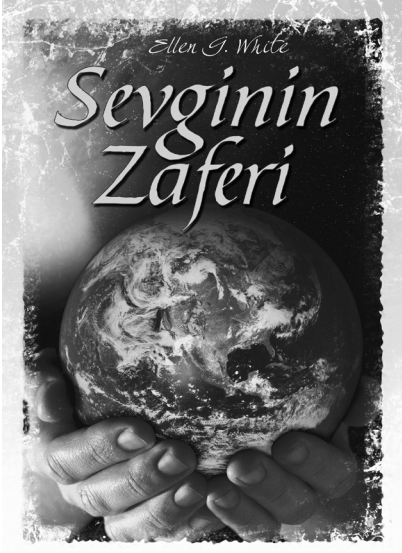
“Çocuklar” dedi, “dua Allah’la konuşmaktır. Diz çöküp dua ettiğimizde Allah bizi işitir ve kendi isteğine göre yanıtlar. Bundan sonra annenizi dua ederken göreceksiniz, sizin de bana katılmanızı istiyorum, tamam mı?”

Gökhan, “Peki anne” dedi, “ama ne söyleyeceğini nereden biliyorsun?”

Afife cevap verdi: “Yalnızca kalbinden geçenleri söyle, oğlum. Yalnızca kalbinden geçenleri söyle.”

Okuyucular dua yoluyla bağlılık çağrısında bulunmalıdır.

SEVGİNİN ZAFERİ

Kötülüğün kaynağı, henüz çözülemediği bir sırdır. Neden kötülük var? Nereden geliyor? Kötülüğün bir sonu olacak mı? Bunlar yanıtlanması gereken çok önemli sorulardır.

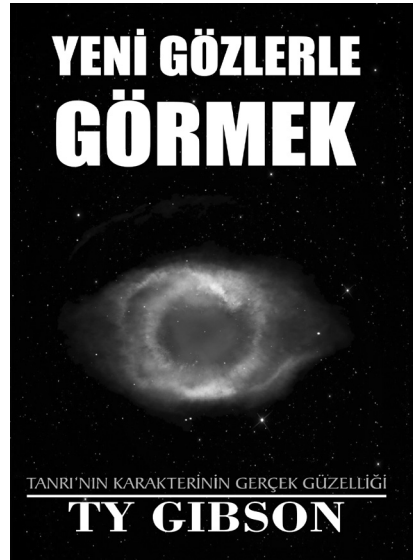
Büyük mücadele, görünen dünyayı, görünmeyen dünyadan ayıran perdeyi aralamakta ve bu dünyanın tüm sakinlerinin dahil olduğu doğüstü savaşı gözler önüne ermektedir.

Kitap, uğrunda savaştıkları şey için çok önemli olan iki tarafın, iyinin ve kötünün arasında geçen evrensel savaşın nasıl başladığından ve nasıl sonlandırılacağından bahsetmektedir. Geçmişten, şimdiki zamandan ve gelecekte söz etmekte, çok dokunaklı bir ricayla ve ciddi bir uyarıyla sona ermektedir. Bu kitabı okurken, sanki Tanrı ile röportaj yapıyormuş hissine kapılacaksınız.

Güzel olduğu kadar şok edici bir yolculuğa çıkmaya hazırlanın. Okuduktan sonra artık aynı kişi olmayacaksınız.

YENİ GÖZLERLE GÖRMEK

Pek çok şeyi görebilmek için, kişinin gözleri açık olmalıdır. Fakat Allah ile öyle değil. Gözlerinizi çok fazla açarsanız ya da çok fazla yakından bakarsanız, O'nu gördüğünüzü düşünürken aslında O'nu gözden kaçırabilirsiniz. Pek çoğumuz tam da bu hatayı yaparız. Allah'ı görmeyi umarak insanlara bakarız. Dinlere bakarız. Hatta aynaya bakarız. Kaçınılmaz olarak da hayal kırıklığına uğrarız, zira İlahî Kişi'nin daha güzel bir resmini ummuştuk. Sayısız insan Allah'tan dönmüştür, çünkü O'nu bir kişide ya da bir toplulukta gördüklerini sanmışlardır... ve açıkçası gördüklerinden hoşlanmamışlardır. Elinizde tuttuğunuz kitap Allah hakkındadır.

EN ZENGİN MAĞARA ADAMI

Milyoner bir baba ile gösteri dünyasında çalışan bir annenin oğulları olan genç Doug Batchelor, paranın satın alabileceği her şeye sahipti. Mutluluk hariç her şeye. Uyuşturucu kullandı, okulda kavgalar çıkardı ve intihar düşüncesiyle hayaller kurdu. Kendinden tiksinen ve hayatın hiçbir amacı olmadığına inanan Doug, yaşayabileceği tüm eğlence ve heyecanları yaşamayı kafasına koydu.

Arayışı sona ermeden önce dağlarda bulunan bir mağara, evi oldu. Babasının sahip olduğu yata, jete ve havayolu firmasına rağmen, Doug kendini çöp tenekelerinde yiyecek ararken buldu.

Doug'un aradığı mutluluk sürekli kendisinden kaçıyor, ta ki bir "arayışçı" dostun mağarasında bıraktığı tozlu bir kitabı bulup okuyana dek. Bundan sonra olanlar ancak mucize olarak açıklanabilir.

BİNLERCESİ KIRILACAK

Franz Hasel, 40 yaşındaki bir pasifist, ön cephelerde köprüler kuran Hitler'in seçkin birliği 699. İstihkâm Bölüğüne atanmıştı. Dinî inancı üstleri tarafından pek hoş karşılanmamıştı. Kendisiyle "havuç yiyen" ve "İncil okuyan" diye alay edilmesine rağmen sonunda birliğinin saygısını kazanmıştı.

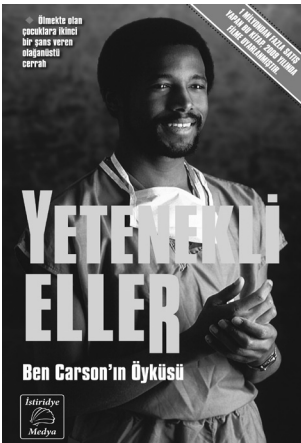
Çevrelerindeki binlerce insan savaşın dehşetine kurban giderken onlar meleklerin kanatları altındaydılar, hatta bazen gerçek anlamda. Bu, ne pahasına olursa olsun imanlı kalmayı seçen ve yüce Tanrı'nın gölgesinde sığınmak bulan çaresiz bir ailenin yürek parçalayan gerçek öyküsüdür.

YETENEKLİ ELLER

Dr. Ben Carson, beyin cerrahisindeki umut olmayan yere umut getiren yeniliklerle tüm dünyada tanınmaktadır. Yetenekli Eller'de, Detroit'in kenar mahallelerindeki çocukluğundan başlayarak, otuz üç yaşında Johns Hopkins Sağlık Kurumları'nda pediatrik beyin cerrahisi şefliğine uzanan ilham verici macerası anlatılıyor. Sizi, sayısız hayat kurtardığı ameliyathaneye götüren Ben Carson, görünürde imkânsız olanı başarmaya çalışan herkese örnek oluyor.

Etkileyici vaka tarihçeleriyle dolu olan bu çoksatır kitap, Ben Carson'un zorlukların üstesinden gelme çabasının ve onu günümüzün en büyük hayat kurtarıcılarının biri yapan iman ile dehanın dramatik ve ayrıntılı öyküsünü anlatıyor.

Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün sayсын. Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetsin. Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. (Filipililer 2:1-5)

©2017

www.kaderidegistiren.com

Bu çalışması serisi Kaderi Değiştiren kitaplarının devamı ve İstiridye Medya'nın ürünü.